

Schuller Hugóné Első Gyermekeivel

Én és anyám. Anyám nagyon szép volt, nagyon szigorú és imádtam. Feltétel nélkül imádtam. Egyébként játékos kedvű fiatal lány lehetett, fölvette nagyanyám színpadi kosztümjeit -- akkor az volt a divat, hogy nem a színház adta, hanem a szólistáknak kellett hozniuk a kosztümjeiket, és anyám kedvet kapott, és beöltözött a nagyanyám kosztümjeibe. Egyikben-másikban le is fényképeztette magát, de hogy ki csinálta a fényképeket, nem tudom. Mindenesetre egy-egy kosztümös fotón láttam, hogy azon nem a nagyanyám van, hanem az anyám. Neki magának is nagyon jó hangja volt, de valószínűleg nem tanult énekelni, mert arra nem kerülhetett sor. Budapesten születtem 1914-ben, a család magyar származású volt, magyar zsidó család. A

legkorábbi élményem az, hogy egy vonatablakon adtak be, és egy katona térdén ültem egy vonatban. Nem sokkal az első világháború kitörése után lehetett. Akkor nagyon sokat utaztunk az anyai nagyszülőkhöz Wuppertalba, ez egy ilyen út lehetett. Apám Németországban, Hannoverben kapott munkát, a Hannomag gyárban [Jelenleg is működő, old timereket és lakóautókat előállító gyár. -- A szerk.], és akkor a feleségével, illetve velem együtt, aki már megszülettem, kiköltöztünk. A hannoveri lakás nagyon szép lakás volt, ott töltöttük a fiatakorunkat kamaszkorunkig. Volt háló, gyerekszoba, nappali, fürdő és konyha. A gyerekszobánk szomszédos volt anyámék hálósobájával. Tolóajtó volt, össze lehetett csukni.